

בתי המשפט

000419/03 ברע		בית משפט מחוזי חיפה	
03/08/2003		כב' השופט ר. שפירא	
תאריך:		בפני:	

בעניין: יוניטל תיירות ונופש בע"מ**המבקשת**

נ ג ד

1. מוחמד בדארנה

2. קשרי תעופה בע"מ

המשיבים**החלטה**

-
זוהי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט לתביעות קטנות בחיפה, כבוד השופט רניאל (להלן, "ביהמ"ש קמא"), בתיק ת"ק 4023/02, לפיו חוייבה המבקשת, היא צד ג' בתביעת בית משפט קמא, לשלם לתובע את נזקיו.

התובע / המשיב רכש כרטיס טיסה מסוכנות "גלאקסי בע"מ" וזו הזמינה את הכרטיסים מן הנתבעת, "קשרי תעופה בע"מ". זו האחרונה, "קשרי תעופה בע"מ", הזמינה את הטיסה אצל המבקשת, "יוניטל תיירות ונופש בע"מ". חברת התעופה אשר הטיסה את התובע הנה חברת "אריס".

התביעה בביהמ"ש קמא היתה בגין אובדן כבודה של התובע. התובע, כאמור, תבע את חברת "קשרי תעופה בע"מ" אשר מסרה הודעת צד ג' לחברת "יוניטל תיירות ונופש בע"מ", היא המבקשת בעניינינו, והיא גם זו שחוייבה בתשלום הנזק.

כעת, המבקשת טוענת כי טעה ביהמ"ש קמא כאשר קיבל את התביעה וקבע כי המבקשת היא המוביל האווירי לפי חוק התובלה האווירית, התש"ם - 1980 (להלן, "החוק"). לדבריה, חברת "אריס" הנה המוביל האווירי לפי הגדרת החוק וכן לפי תקנות רישוי שירותי התעופה (טיסות שכר), תשמ"ב - 1982, שם נקבע כי מוביל אווירי הנו "בעל רשיון להפעלת כלי טיס שניתן לפי סעיף 2(א) לחוק". לאור דברים אלו מבקשת המבקשת לבטל את פסק הדין שניתן על ידי ביהמ"ש קמא.

המשיבה, "חברת קשרי תעופה בע"מ", בתגובתה לבקשה טוענת כי אין הבקשה מתייחסת אליה כלל וכי היה על המבקשת לצרף לבקשה את חברת התעופה "אריס" לה מסרה, לדבריה, הודעת צד ד', עוד בשלב הדיון בביהמ"ש קמא.

לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים, החלטתי כי יש מקום ליתן למבקשת רשות לערער, לדון בבקשה כבערעור ולבטל את פסק דינו של בית משפט קמא. להלן נימוקיי:

בטרם אתייחס למחלוקת בענין האחריות לנזק, סבור אני כי דין הבקשה להתקבל וכי נפלה טעות תחת ידיו של בית משפט קמא מטעם אחר. התובע בבית משפט קמא תבע את הנתבעת, היא "קשרי תעופה בע"מ". התובע לא הגיש תביעה ישירה כנגד צד ג', היא המבקשת שבפני. בהתאם, ומשנדחתה התביעה כנגד הנתבעת, לא ניתן היה ליתן פסק דין כנגד צד ג'. עם דחיית התביעה כנגד הנתבעת, אין עוד המשך ככל שהדבר נוגע להליכים כנגד צד ג' ולא ניתן היה לתת פסק דין כנגדו.

בהתאם, פסק הדין שניתן כנגד צד ג', בטעות יסודו.

מעבר לאמור לעיל, סבור אני כי גם לגופו של ענין צודק צד ג', היא המבקשת שבפני.

סעיף 2 לחוק קובע כדלקמן:

"על תובלה אווירית, שמקום היציאה ומקום היעוד שלה נמצאים לפי תנאי ההסכם בין צדדים בשטחן של שתי מדינות שהן צדדים לאמנת ורשה, או בשטחה של אחת מהן בלבד שהיא צד לאמנת ורשה והוסכם על מקום חניה בשטחה של מדינה אחרת, יחולו הוראות אמנת ורשה."

סעיף 18 לאמנת ורשה קובע כדלקמן:

"(1) המוביל ישא באחריות לנזק שנגרם במקרה של השמדה, אבדן או היזק של כבודה רשומה או טובין, אם המקרה שגרם לנזק אירע תוך כדי ההובלה האווירית.

(2) ההובלה האווירית, כמשמעותה בפסקה הקודמת, כוללת את תקופת הזמן שבה מצויים הכבודה או הטובין בהשגחתו של המוביל אם בשדה התעופה, אם בתוך כלי טיס ואם במקרה של נחיתה מחוץ לשדה תעופה – בכל מקום שהוא."

בתקנות שירותי התעופה (טיסות שכר), התשמ"ב - 1982 נקבע כי "מוביל אווירי" הנו **"בעל רשיון להפעלת כלי טיס שניתן לפי סעיף 2(א) לחוק"**.

ניתן להבין, אם כן, כי לא ניתן לראות את המבקשת כ"מוביל אווירי" ולו רק בשל העובדה שאין בידה רשיון טיס. על כן, חברת התעופה היא המוביל האווירי על פי הוראות החוק.

יצוין כי מטעונו הצדדים עולה שחברת התעופה "אריס" צורפה כצד ד' להליך בבית משפט קמא, ואולם לא מצאתי בתיק בית משפט קמא את הודעת צד ד'. בכל מקרה, כשם שלא ניתן לחייב את צד ג' שלא נתבע במישרין, ולאחר שנדחתה התביעה כנגד הנתבעת, כך גם לא ניתן היה לחייב את צד ד' (שגם לא צורף להליך שבפני).

אשר על כן מכל הטעמים הנ"ל, החלטתי ליתן רשות לערער על פסק דינו של בית משפט קמא, לדון בבקשה כבערעור ולבטל את פסק דינו של בית משפט קמא.

פסק הדין מבוטל. מובן כי למשיב / התובע בבית משפט קמא, שמורות זכויותיו לתבוע במישרין את חב' התעופה, אם רצונו בכך.

המזכירות תמציא העתקים לב"כ הצדדים.

ניתנה היום ה' באב, תשס"ג (3 באוגוסט 2003) בהעדר הצדדים.

-

ר. שפירא, שופט

הקלדנית: חנה נ.